

9. februar 2004

Når forskerne roper ulv

Den kalde krigen mellom rovdyrforvaltningen og lokalsamfunnene har i det siste slått ut i full blomst. I Aurskog er folk forbannet på rovdyrforskere som de mener tar seg til rette, mens prosjektansvarlig Hans Christian Pedersen på sin side føler seg motarbeidet og går til angrep på bygdefolket. Når man føler at hele verden går en i mot kan det være fruktbart å vurdere om det er en selv eller alle de andre det er noe galt med.

Kan det kanskje være slik at forskerne har seg selv å takke for de problemene de oppfatter å ha blitt utsatt for i Aurskog? Det er ikke tvil om at en anelse finfølelse ville gjort hverdagen enklere for rovdyrforskerne. Og selv en middels utrustet ryggmargsrefleks ville reddet dem ut av situasjonen selv når konfrontasjonen var et faktum. Slik jeg ser det stikker ikke ønsket om en forsoningslinje fra forvaltningens side dypere enn et gjennomsnittlig spadetak. Og nå har Pedersen og hans kanaler passert grensen for hva som kan aksepteres av voksne folk. Jeg kunne nevne mye, men sikter nå spesielt til de subjektive meningsytringene om skyldspørsmålet rundt den pågående etterforskning av ulvepåkørselen. Mens politiet etterforsker saken har Pedersen og miljøet rundt han allerede dømt bilisten for å ha kjørt på ulven med vilje. Deretter bruker de spalteplass på å etablere sin partspregede oppfatning av sannheten om hva som egentlig skjedde.

Det er interessant å registrere at forskerne går rett på konklusjonen uten å kaste bort tid på innhenting av fakta og analyse av resultatet. Det er å håpe at politiet vet å forholde seg til denne tvilsomme informasjonen. Vi følger nemlig med interesse politiets servile assistanse av rovdyrforvaltningen etter at lensmannen i Nes for et par uker siden kjørte "jordmorskys" med tjenestebil bak låste bomber for gaupepeilere som hadde kommet på kant med grunneier og ble nektet å kjøre på skogbilvegen. Hele aksjonen under assistanse av politihelikopter forsvart av en angivelig anmeldelse av tjuvjakt. Politirapporten uteblir vel nå på tredje uken, og det skal bli interessant å se om den falske anmeldelsen blir etterforsket. Mens vi venter kan vi lese hvordan Pedersen rundhåndet uttrykker sin selvrettfærdige harme over det han oppfatter som motarbeidelse fra bygdemiljøet. Det er sikkert godt å få det ut, men det bør han for ettertiden forsøke å gjøre på andre måter enn å brette det ut i media. Hans oppgave er å utføre en nøytral forskerinnsett, og når han mister hodet stiller jeg meg noe tvilende til om han er i stand til å ivareta sin faglige integritet.

Det er mulig forskningen føler at den sitter igjen med Svarteper, slik Pedersen utbroderer det i Nationen. Min oppfatning er at han i så fall er kommet til sine egne når han besøker disse distriktene. Det er nemlig her de bor, de som betaler regningen for gjeldende rovviltpolitikk. Nå klinger det sårt og selvmedlidende fra Pedersen at de vurderer å droppe Aurskog som forsøksområde. Jeg tror neppe dette går veldig sterkt inn på befolkningen i området. Min vurdering etter å ha blitt nedringt om denne saken er at forskningen ikke har blitt motarbeidet overhode. Det kan de derimot oppleve hvis det ikke for fremtiden spilles med åpne kort og anlegges en anelse mindre arrogant attityde. Uten landingstillatelser, nøkler til bomber og frivillige til å bistå i viltforvaltningen, kan den offentlige forvaltningen gratulere seg selv med en usedvanlig kort og klønede gjesteopptreden i Bygde-Norge. Hvis Pedersen ikke er i stand til å lede dette arbeidet på en profesjonell måte, inklusive det sosiale aspektet av prosjektet, bør han vurdere andre arbeidsoppgaver for ettertiden. Det samme kan også knyttes til Scott Brainered og hans furtne sidekommentarer.

Gaute.nokleholm@norskog.no